

FOLK MEDICINE

แปลและเรียบเรียงจากเรื่องของ D.C. Jarvis M.D.

โดย เจริญ สุวรรณเกษิษฐ์

Folk Medicine หากจะแปลเป็นไทยก็คงหมายถึง ยาแผนโบราณหรือยาถาด
บ้าน เป็นหนังสือที่เขียนขึ้นโดย หมอ D.C. Jarvis M.D. พิมพ์ขึ้นโดย PAN Books รวม
๒ เล่มจบ เหมาะสำหรับสัตวแพทย์มือประจำคู้หนังสือ มีจำหน่ายในเมืองไทย หนังสือ
เล่มนี้เขียนขึ้นโดย นายแพทย์มีชื่อแห่งเมือง Vermont U.S.A. มีสาระสำคัญสำหรับสัตว-
แพทย์น่าจะศึกษาอยู่เป็นจำนวนมาก โดยจะขอยกตัวอย่างบางตอนมาเสนอเพื่อนสัตวแพทย์
ได้ทราบในตอนท้ายเรื่องนี้ หนังสือได้กล่าวถึง ทฤษฎีใหม่อันเกี่ยวแก่การป้องกันรักษาโรค
ได้ทั้งคนและสัตว์ ตั้งแต่โรคไข้หวัดธรรมดาไปจนถึงโรคไข้ซ้ออีกเล่มเป็นต้น แต่สำหรับ
สัตวแพทย์แล้ว ควรนับว่าเป็นหนังสือที่มีคุณค่าที่น่าสนใจมากที่สุด ผู้จัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้
ได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีของเรื่องดังกล่าวถึง ทางยาของสัตว์และข้อสังเกตถึงอุปนิสัย การอยู่
กินชดกับดินของคน สัตว์และแมลงต่าง ๆ นั้น folk medicine ถือว่าได้เป็นหนังสือคุณต่อ
คุณหมอ Jarvis มากยิ่งนัก สาระสำคัญของหนังสือได้กล่าวถึงการให้ APPLE CIDER
VINEGAR น้ำส้ม ไอโอดีน ผสมลงในอาหาร เพื่อป้องกันและรักษาโรคได้หลายอย่าง
หลายประการ โดยรักษาด้วยของขี้ระเคมีในร่างกายให้คงไว้เป็นอย่างดีที่สุด

หมอยาวิสต์ได้ยืนยันถึงสิ่งอันเป็นเหตุที่บุคคลส่วนมากเชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง คือข้อสังเกต
ของเขา ซึ่งได้มาจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชนบทเมือง Vermont เป็นเวลานานถึง ๕๐ ปี
ซึ่งเขาได้จัดบรรทัดเป็นหลักฐานไว้อย่างละเอียดถี่ถ้วน จากการทดสอบแก้สัตว์เพียงโดย
อุทิศตนเป็นนักค้นคว้าทางวิชาสัตวแพทย์พร้อมกับวิชาแพทย์ หากมีผู้ใดเห็นว่าวิธีการที่
เขาได้ทดสอบไว้นั้นเป็นของไร้สาระแล้วก็ขอได้มีการทดสอบ และปฏิบัติตามวิธีการที่เขาได้
มีการทดสอบ และปฏิบัติตามคามวิธีการของเขา ก็จะได้เห็นผลที่เกิดขึ้นจริง จากการทดลองนั้น
เขาเล่าว่าจากผลที่ได้รับจากการทดลองในฝูงโคนม ๕๔ ตัว โค ๒๓ ตัว ผสมไม่คิด
เลยมาประมาณ ๑ ปี เมื่อได้ผสม apple cider vinegar ขนาด ๒ ออนซ์ ในอาหาร วันละ

๒ ครั้ง โดยเริ่มแต่วันที่ ๑ กันยายน แม่โค ๒๓ ตัว ก็ผสมติดในปลายเดือนกุมภาพันธ์
 เพื่อนของเขามันสุนัขแม่พันธุ์ Boxer ๕ ตัว ซึ่งเคยให้ลูกเพียงครอกเดียวในปีก่อน เมื่อแนะ
 ให้ ACV. ผสมลงในอาหารวันละ ๓ ช้อนโต๊ะ ในปีต่อไปสุนัขทั้ง ๕ ตัวให้ลูกได้ทุกตัว
 หมอยาวิดีให้เหตุผลว่า ACV. ซึ่งมีโปแตสเซียมและแร่ธาตุอื่น ๆ ผสมอยู่ด้วยนั้น ไปช่วย
 ให้สุนัขสามารถให้กำเนิดลูกของมันได้ ทั้งนี้เพราะผลิตในในเมือง Vermont นั้นขาดธาตุ
 โปแตสเซียม

มีเจ้าของโคนมรายหนึ่งมีโคนม ๔๕ ตัว เคยเดินค่าใช้ด้วยอย่างน้อยปีละ ๑๕๐
 คอตต้า แต่เมื่อได้ทดลองใช้ ACV. ผสมลงในอาหารสัตว์ ปรากฏว่าไปตามหาดสัตว์แพทย์
 เพียง ๒ ครั้งเท่านั้นใน ๑๔ เดือน โรคที่เกี่ยวกับเต้านมอักเสบหายไป บัคเตเรียในน้ำนมลด
 จำนวนน้อยลงไป เต้านมมีความนุ่มนวลคืนมา ได้น้ำนมมากขึ้น จำนวนหญ้าที่ให้โคกินลด
 น้อยลงไป ได้จ่ายเงินค่า ACV. ไปจำนวน ๘๐ คอตต้า แต่สามารถส่งเงินค่าอาหารสัตว์ได้
 ถึง ๖๕๕ คอตต้า แต่ก่อนมีโคที่เป็นโรคเต้านมอักเสบอยู่ในฝูงมากถึง ๑๕% แต่สามารถทำ
 ผลกำไรคืนมาได้แล้วในบัดนี้ โคอีกฝูงหนึ่งเมื่อใช้ ACV. ผสมลงในอาหารแล้ว ก็สามารถ
 ช่วยให้โคฝูงนั้นหยุดการแท้งลูกลงได้

จากการสังเกตประกอบด้วยการทดสอบ หมอยาวิดีก็สามารถรู้ได้ว่าแม่โคนมนี้
 มีสัญชาติญาณที่ช่วยตนเองได้ เพื่อรักษาสุขภาพของตัวด้วยหลัก ๔ ประการ คือ

๑. แม่โคเลือกแปลงหญ้าสำหรับกิน ไม่แคร์ต้องแปลงหญ้าอื่นๆ
๒. เลือกกินหญ้าที่งอกขึ้นใหม่ ซึ่งกำลังจะมีดอก และไม่ที่มีใบเล็กๆ หญ้าที่มี
 ลำต้นสั้นๆ
๓. มันไม่ยอมกินหญ้าที่เจริญเติบโตขึ้นโดยใช้ปุ๋ยที่ได้จากอุจจาระของมัน แม้ว่า
 หญ้านั้นจะมีดีเยี่ยมสดกว่า สูงกว่าที่อยู่ในบริเวณเดียวกัน

๔. โคนมไม่กินเมล็ดคันไม้ มันมีประสาททางเคมีว่าจะควรหรือไม่เพียงใด

อาศัยข้อสังเกตดังกล่าว จึงทำให้มีการทดสอบดู น้ำเลี้ยงที่คั้นจากดอกไม้ ใบไม้
 และหญ้า ก็พบว่าสิ่งที่โคชอบกินนั้นมีปฏิกิริยาเป็นกรด ส่วนสิ่งใดที่ไม่ชอบกินนั้นมีปฏิกิริยา
 เป็นด่าง เป็นการแสดงให้เห็นว่า แม่โคมีสัญชาติญาณเลือกอาหารในส่วนที่มีรสเป็น
 กรด ไม่ชอบกินอาหารที่มีรสเป็นด่าง เช่นหญ้าที่ปลูกลงออกมาโดยใช้ปุ๋ยจากมูลสัตว์ เป็นต้น
 เมื่อดูพืชผักที่มีคุณภาพเป็นอาหารที่มีแร่ธาตุค่า

ในเรื่องยังได้กล่าวถึงประสบการณ์ที่สำคัญ อันเกี่ยวแก่อาหารของโคนม ที่มีรสเป็นต่างนั้น เป็นสาเหตุสำคัญที่ไปช่วยให้ บัคเตอรีในร่างกายเจริญได้มากขึ้นว่า เพื่อนชาวนาคนหนึ่งปลูกพืชถั่วและข้าวโอ๊ตไว้ในที่ดิน ๖ เอเคอร์ ด้อมวัวไว้อย่างแข็งแรง เนื่องจากเป็นที่ดินแปลงใหม่ จึงไม่มีพุ่มไม้และต้นไม้ล้อมที่ดินเลย พืชในไร่บ่งชี้ว่าเมื่อถึงฤดูแล้งจะได้ว่าจะปล่อยให้โคนม ๕๕ ตัว เข้าไปเลี้ยงในที่ดินแปลงนี้ และคาดไว้ว่าแม่โคจะต้องให้น้ำนมสูงหมอยาวที่สุดข้อเขาถั่วและข้าวโอ๊ตมาตรวจน้ำเต้านมก็พบว่ามัมปฏิกิริยาเป็นต่าง แน่นอนโคทั้งฝูงจะคั่งกินเพียงถั่วและข้าวโอ๊ตเท่านั้น เพราะไม่มีสิ่งอื่นจะกินได้อีก เมื่อเป็นเช่นนั้นในความคิดของหมออีกคนคิดว่า โคนมฝูงนี้เมื่อคั่งกินอาหารที่มีรสต่างแต่อย่างเดียวกัน แน่นของเต้านมจะต้องเปลี่ยนเป็นต่างมากขึ้น อดویهของมันจะต้องเป็นแหล่งที่เพาะเชื้อโรคมามากขึ้น และเกิดมีโรคเต้านมอักเสบขึ้น หากเป็นเช่นนั้นแล้วเมื่อใช้ AOV. ผสมกับ Lugol's solution ให้โคกินก็คงสามารถเปลี่ยนเคมีของร่างกายได้ โรคเต้านมอักเสบอาจหายได้

ในเมื่อตอนปล่อยให้แม่โคเข้าแปลงหญ้านั้น ไม่มีโคตัวใดเป็นโรคเต้านมอักเสบเลย แต่ไม่ช้าแม่โคนม ๑๗ ตัวใน ๕๕ ตัว แสดงอาการของเต้านมอักเสบ โดยแหล่งรับนมโคฝูงนี้ตรวจพบว่ามีเชื้อ Streptococci อยู่ในน้ำนม เจ้าของจึงเปลี่ยนที่เลี้ยงใหม่ในแปลงหญ้าที่ตรวจแล้วว่ามัมปฏิกิริยา ก็ได้ผลว่าสามารถขจัดโรคเต้านมอักเสบได้ คงเหลืออยู่เพียง ๘ ตัว แต่เมื่อได้ทำการรักษาโดยให้ Lugol's solution ๓ หยดใน AOV. ๒ ออนซ์ผสมลงในอาหาร พร้อมกับลดจำนวนอาหารจำพวกโปรตีนไปด้วย ก็สามารถลดปริมาณของ บัคเตอรีในน้ำนมลงได้ ที่สุดแม่โคก็หายจากโรคเต้านมอักเสบได้ในที่สุด โดยการทดสอบบัคเตอรีในน้ำนมไม่พบเชื้อ

อะไรเป็นเหตุและผลที่สำคัญ ของ AOV. ที่สามารถป้องกันและรักษาโรคเต้านมอักเสบได้

หมอให้เหตุผลว่า การที่แม่โคนมกินอาหารที่มีปฏิกิริยาเป็นกรดนั้น สามารถไปขจัดความเป็นต่างในเลือดให้คงเป็นกรดอ่อนๆ หรือไม่มีฤทธิ์เป็นต่างมากเกินไป เพราะการเป็นต่างมากมันจะไปช่วยให้บัคเตอรีเจริญขึ้นได้ ทั้งจะทำให้แคลเซียมในกระแสโลหิตตกตะกอนเป็นสาเหตุทำให้เนื้อเหนียวและรสไม่น่ากินอีกด้วย นอกจากนี้การที่โลหิตมีปฏิกิริยาไม่เป็นต่างมาก ยังไปช่วยป้องกันกำจัดโรคเต้านมอักเสบและโรค milk fever ได้ด้วย

การที่ร่างกายมีปฏิกิริยาเป็นต่างมาก เนื้อหนังจะกลายเป็นบ่ช่วยให้เชื่อโรคร้าย
 เจริญได้ดั่งนั้นใด ก็เปรียบประดุจพื้นดินที่มีปฏิกิริยาเป็นต่าง ดันไม่ยอมเจริญงอกงามดีกว่า
 พื้นดินที่เป็นกรดดินนั้น

เมื่อสรุปแล้วดูเป็นเรื่องไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่เมื่อได้อ่านแล้วขอได้พิจารณาถึง
 เหตุและผลแล้วใคร่ครวญให้ซึ้ง เพราะเหตุการเหล่านั้นเป็นผลจากการตั้งเหตุการณ์ มิได้มีการ
 อ่างอิง เป็นเหตุผลที่ต้องใช้ศุขย์พิณิจ แต่สำหรับสัตยวาทพยาบาลเมื่ออ่านแล้ว ม่วนต์กรับ

